

Kinder Torah®

Parashas Vayakhel-Pikudei

We Are Not Alone

Chaim, you look worn out.”
 “I am, Imma.”
 “What have you been doing?”
 “I have been fighting the whole day.”

Chaim’s mother is very surprised. Her son Chaim? Fighting? She and her husband always stress the importance of shalom. It is a cornerstone of their children’s education. How is it possible that Chaim could be fighting the whole day?

“Come, Chaim dear. Sit down and have a hot drink. Let’s talk about this.”

Chaim eagerly accepts his mother’s kind offer. He slowly sips the cup of hot chocolate.

“Chaim, I want to help you. Tell me about the fight.”

“No problem, Imma. First, I must tell you that this fight will never end. The other side hates me and will not let me rest a minute. He constantly taunts me and tries to make a fool of me. I have beaten him many times, but he keeps coming back for more.

Chaim’s mother is shocked. She must get to the bottom of this.

“Chaim, this is very serious. Please tell me who you were fighting with, and what the argument was about.”

“Imma, my enemy is . . . the Yetzer Hara! He bothers me from the moment I open my eyes in the morning. He tells me to stay in bed and be late for school. He wants me to rush through my blessings and prayers. He would love me to grab a seat from an elderly person on the bus. He tries to make me daydream and talk during class. In short, he wants me to commit as many sins as possible. Imma, how can I ever win this fight?”

Chaim’s mother smiles, somewhat relieved. Baruch Hashem her son’s fight is kosher.

“Chaim, you are right. On your own, you can never hope to win. Your enemy is bigger, stronger, older, and more experienced than you are. He knows every trick in the book. However, you have a big advantage over him.”

“What is that, Imma?”

“You have the most powerful ally in the world ... Hashem Yisborach. The Gemora (Kiddushin 30b) relates that a person’s Yetzer Hara overpowers him every day, trying to kill him. Were it not for The Almighty’s help, he would not be able to live. This idea is also expressed in this

week’s parasha, Chaim.”
 “Where, Imma?”
 “Chapter 40, verse two. Hashem spoke to Moshe saying, ‘On the first day of the first month you shall erect the *Mishkan* (Tabernacle).’ Moshe Rabbeinu assembled the entire structure. Rashi (39:33) relates that it was too heavy for anyone to lift.”

“Imma, if it was too heavy for normal human strength, how could Moshe do it alone?”

“Excellent question, Chaim. Rashi describes the tremendous *Siyata Di’shmaya* (Heavenly Assistance) that Moshe received. Hashem told him to go through the motions of lifting it. Moshe did, and the *Mishkan* erected itself. The Keli Yakar is inspired by this event, finding in it a hint to all human activities. Man’s hands are

inadequate to complete their worldly tasks. We can only begin the work, and Hashem finishes it for us. This is especially true of our battle with the *Yetzer Hara*. We could never hope to defeat him without Hashem’s help.”

“Imma, that is so uplifting.”

“Chaim, you need it. You and all of us are involved in a big fight every day. Our only hope is to realize that we are not alone. Hashem is there to help us. We need only to turn to Him.”

*Kinderlach . . .
 When does the Yetzer Hara fight you? In the morning when you need to get out of bed? During your daily prayers when you are trying to concentrate? When you are supposed to share with your brother, and want the whole cake for yourself? When it is time to do homework? These are all times of weakness. He is ready to make us sin. What can we do to beat him? Call upon Our Father in Heaven. He is ready, willing, and able to help us. With His help, we will win the fight. We are not alone.*

Honored Guest

Chavi, please wash the rest of the dishes. Esti, can you fold these clothes, please? Moishie, kindly make your bed and straighten the books on your shelf. Everybody please hurry. Our guest is coming soon.”

The family busily gets to work. Imma puts the finishing touches on the delicious food, as the time of the guest’s arrival quickly draws near.

“Kinderlach, please come here. I would like to tell you something”

“Yes, Abba.”

“I would like you to welcome our guest with a big warm smile. It is important to be on your very best behavior for him.”
 “It will be our pleasure, Abba.”

The time finally arrives, and the honored guest enters the home. Everyone feels the holiness of his presence. The entire family has worked so hard preparing for his arrival. Now they can really enjoy his visit.

Rav Weiss zt”l was one of the distinguished Rabbonim of pre-war Hungary. He would treat the Shabbos as an honored guest. Just as you can sense the presence of a guest in a room, so too you could feel the holiness of the Shabbos in Rav Weiss’ home.

The seventh day shall be holy for you” (Shemos 35:2). The Ha’amek Davar explains that each Jew must sanctify the Shabbos, in accordance with his means and abilities. He should make all of the physical preparations for himself and his home to honor the holy guest. His actions on the Shabbos Kodesh also bring honor to the guest. He can make the holiness of Shabbos perceivable. The Mishna in Demai relates that one who is not normally trusted to maaser his fruits, may be believed on Shabbos. The *kedusha* (holiness) of the day is so awesome that he senses it. He would not dare lie on such a day. That is the holiness of Shabbos.

*Kinderlach . . .
 How do you honor your special weekly guest, the Shabbos? Do you help Imma and Abba with the preparations? Do you dress in your best clothes? Do you keep them clean? Do you greet the Shabbos warmly with singing and prayer? Are you on your best behavior for the honored guest? All this and more are part of honoring Shabbos. Making it a day whose presence accompanies you. A holy day for you.*

ההגדת לבנד

פרשת ויקהל-פקודי

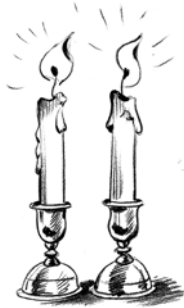
"אין בעיה, אמא. קודם כל, אני חייב לומר לך שהמריבה הזו לעולם לא תסתיים. הצד השני שונא אותי ולא יתן לי לנוח לרגע. הוא כל הזמן מטריד אותי ומנסה לעשות ממני צחוק. ניצחתי אותו פעמים רבות, אך הוא תמיד חוזר ומופיע."

אמו של חיים המומה. עליה לברר את העניין ללא דיחוי.

"חיים, זה נשמע ממש רציני. ספר לי מי זה שאתה רב איתו, ועל מה הויכוח."

"אמא, האיוב שלי הוא... היצר הרע! הוא מטריד אותי מהרגע שאני פוקח את עיני בבוקר. הוא אומר לי להשאר במיטה ולאחר לבית הספר. הוא רוצה שאני אברך ואתפלל בחופזה. הוא ישמח מאוד אם אני לא אתן לזקן לשבת באוטובוס. הוא מנסה לגרום לי לחלום ולדבר בזמן השיעורים. בקיצור, הוא רוצה שאני אעשה כמה שיותר עבירות. אמא, כיצד אוכל לנצח במלחמה זו?"

אמו של המריבה חיים נרגעת ומחייכת. ברוך ה', של בנה היא מריבה כשרה.

אתה צודק. בכוחות עצמך לעולם לא תוכל לנצח. האיוב שלך הוא גדול, חזק, מבוגר ומנסה יותר ממך. הוא מכיר את כל התחבולות. אך בכל זאת יש לך יתרון גדול עליו. "ומהו?"

"לך יש את בעל הברית החזק ביותר בעולם: הקדוש ברוך הוא. הגמ' (קידושין ל' ע"ב) מספרת

שכל יום מתגבר היצר הרע על האדם ומנסה להורגו, ולולא עזרתו של הקב"ה, לא יכול היה האדם להמשיך ולהתקיים. ורעיון זה מובע בפרשת השבוע הזה, חיים."

"איפה, אמא?"

"בפרק מ', פסוק ב'. ה' מדבר אל משה ואומר לו: 'ביום החודש הראשון באחד לחודש תקים את משכן אוהל מועד'. משה רבינו הקים את כל המשכן בעצמו. רש"י (ל"ט, ל"ג) מספר לנו ששום אדם לא היה יכול להרים את קרשי המשכן, כי הם היו כבדים מדי."

"אבל אמא, אם הם היו כבדים מדי לאדם רגיל, כיצד יכול היה משה לעשות זאת בעצמו?"

"שאלה טובה מאוד, חיים. רש"י מתאר את הסייעתא דשמיא הגדולה שהייתה למשה. ה' אמר לו לעשות פעולות של הקמת המשכן. משה עשה זאת, והמשכן הקים את עצמו. הכלי יקר לומד מכאן רמז לכל פעולותיו של האדם. אין ביכולתנו לעשות את כל מה שמוטל עלינו בעולם. כל מה שאנו יכולים לעשות הוא להתחיל במלאכה, וה' מסיים אותה עבורנו. הדבר נכון במיוחד במלחמתנו נגד היצר הרע. אין שום סיכוי שנצא אותו ללא עזרתו של הקב"ה."

"אמא, זוהי מחשבה מחזקת כל כך."

"ואתה אכן זקוק לחיזוק, חיים. אתה וכל אחד מאיתנו נאבקים יום יום מאבק קשה. ותקוותנו היחידה להצלחה היא לדעת שאיננו לבד במאבק זה. ה' נמצא כאן לעזור לנו. עלינו רק לפנות אליו ולבקש את עזרתו."

ילדים יקרים...

מתי מתגרה בכך היצר הרע? בבוקר כשצריך לקום מהמיטה? בתפילה כאשר אתם מנסים להתכוון? כאשר אתם אמורים להתחלק בעוגה עם אחיכם אבל רוצים את העוגה כולה לעצמכם? בזמן שצריך להכין שיעורי בית? כל אלו הם זמנים של חולשה. היצר הרע אורב לנו ומנסה להפילנו בפת. מה נוכל לעשות כדי לנצח? לקרוא לאבינו שבשמיים. הוא מוכן, רוצה, ויכול לעזור לנו. ובעזרתו אכן נצא. איננו לבד במערכה.

אורח חשוב מאוד

"חוי, בבקשה ממך, הדיחי את הכלים שנשארו בכיור. אסתי, את מוכנה בבקשה לקפל את הבגדים האלה? מוישי - סדר את המיטה שלך וישר את הספרים שעל הכוננית. כולם - הזדרזו! האורח עומד להגיע עוד מעט."

המשפחה מזדרזת לסיים את כל ההכנות. אמא עוסקת בטיבול האוכל הטעים שהכינה, שכן זמן הגעת האורח הולך ומתקרב.

"ילדים, בואו הנה בבקשה. אני רוצה לומר לכם משהו. כן, אבא."

"אני רוצה שתקבלו את פני האורח בחיוך גדול וחס. חשוב מאוד שתתנהגו למופת כאשר הוא נמצא. נשמח לעשות זאת, אבא."

הזמן סוף סוף מגיע, והאורח הנכבד נכנס הביתה. הכל חשים בקדושה שהוא מקריין סביבו. כל המשפחה עמלה קשה כדי להתכונן לבואו, וכעת יוכלו להנות מהביקור שלו.

הרב ווייס זצ"ל היה אחד מגדולי רבני הונגריה שלפני השואה. הוא היה מכבד את השבת כאילו השבת היא אורח חשוב ביותר. וכמו שאפשר לחוש בנוכחות של אורח בחדר, כך אפשר היה לחוש בקדושת השבת בביתו של הרב ווייס.

"וביום השביעי יהיה לכם קודש" (שמות ל"ה, ב').

ההעמק דבר מסביר שחובה על כל יהודי לקדש ולכבד את השבת בהתאם ליכולתו. עליו לעשות את כל ההכנות המעשיות לשבת כדי לכבד את האורח הקדוש. גם התנהגותו המיוחדת ביום שבת קודש מכבדת את האורח. קדושת השבת יכולה להיות מורגשת בעליל: המשנה במסכת דמאי אומרת שבשבת אפשר לסמוך על דברי עם הארץ אם הוא אומר שעישר פירותיו, אף על פי שבדרך כלל אין סומכים עליו בדבר כזה - קדושת השבת היא כה חזקה, שהוא חש בה ולא יעז לשקר ביום כזה. זוהי העוצמה של קדושת השבת.

ילדים יקרים...

כיצד אתם מכבדים את האורח המגיע אליכם מדי שבוע, את השבת? האם אתם עוזרים לאמא ולאבא בהכנות? האם אתם לובשים את בגדיכם היפים ביותר? האם אתם שומרים שהבגדים האלה לא יתלכלכו? האם אתם מקבלים את פני השבת בשמחה, בשירה ובתפילה? האם אתם מתנהגים למופת בפני האורח הנכבד? כל הדברים האלה, ועוד, הם חלק מהכבוד שיש לתת לשבת. אם תעשו כל זה, הרי אווירת השבת תלווה אתכם כל היום - ותחונו יום של קדושה.

איננו לבד

"חיים, אתה נראה עייף."

"אני באמת עייף, אמא."

"מה עשית שכל כך התעייפת?"

"רבתי כל היום."

אמו של חיים מופתעת. חיים? הבן שלה? רב עם מישהו? היא ובעלה תמיד הדגישו את החשיבות של השלום. השלום היה תמיד אבן פינה בחינוך הילדים. כיצד יכול להיות שחיים שקוע במריבה עם מישהו כל היום?

"בוא, חיים יקירי. אני אביא לך שתייה חמה ונשב ונדבר על זה."

חיים שמח להענות להזמנת אמו. הוא יושב ולוגם לאט מכוס השוקו החם.

"חיים, אני רוצה לעזור לך. ספר לי על הריב שהיה לך."